

Razmišljamo o budućnosti kolijevke našeg grada

Naš grad odlikuje mnogo čega: rijeke na kojima se nalazi, parkovi koji ga uljepšavaju, brda koja ga okružuju, zgrade koje svemu ovome daju neki novi sjaj. Sada, postavljamo jedno pitanje: šta ako sve to polako počne da nestaje? Ranije smo imali već takvih primjera, a jedan od najstarijih i vjerovatno najzanimljivijih jeste Duklja.

Grad Duklja okružen dvijema rijekama, Zetom i Moračom, je za svoje doba bio veliki grad, sa kanalizacijom, vodovodom i popločanim glavnim i sporednim ulicama. Grad je bio opasan snažnim bedemima a ojačan kulama. U gradu su postojale dvije glavne ulice, hramovi, kapije na izlazima grada... A danas, kada pogledamo na plato između rijeka Morače i Zete, vidimo samo ostatke toga grada. Nakon brojih ratova i zemljotresa grad je nestao. Priča se tu ne završava...

Kao što često biva, naš narod ne umije da cijeni istoriju i njenu ljepotu, zato i najveće crnogorsko arheološko nalazište iz prvoga vijeka nije naročito posjećeno mjesto. Kada smo ga obišli jedini posjetioci koje smo zatekli bile su koze. Razdragano trčkarajući napasale su se na zarasloj i zaboravljenoj Duklji.

Na Duklji se napasaju koze umjesto da bude turistička atrakcija

Često čujemo da treba živjeti u momentu i ne razmišljati o onome što će se dogoditi. Ipak, ako ništa ne cijenimo, ništa ne čuvamo, i sve uništavamo, vrijeme prolazi. Ponovo postavljamo pitanje : šta će ostati za budućnost ako ovako čuvamo kolijevku Podgorice i kulturno nasljeđe Crne Gore ?